

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II.

Nr. 211.

Brașov, Duminecă 25 Septembrie (7 Octombrie)

1888.

Nou abonament

la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Octombrie 1888 st. v. se deschide nou
abonament la care invităm pe toți amicii și spri-
jitorii fidele noi.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci,
pe șase luni 20 franci,
pe un an 40 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 24 Septembrie v.

Din articolul diarului „Pesti
Naplo” dela 29 Septembrie a. c.,
intitulat „maghiarizarea”, care
l-am reproducut în numărul de
eri al fidelei noastre, a rămas
afară din întemplant un pasagiu
ce caracterizează de minune farise-
ismul șovinistilor unguri.

Acest pasagiu urmărește îndată
după alinea primă, unde se dice,
că, cetind raportul societății de
maghiarizare Szechenyi din Sătmar
cei dela „P. Naplo” „nu se pot
reține a nu vărsa lacrimi de bu-
curie”, și este de următorul cu-
prins:

„Căci ca statul unguresc se ma-
ghiarizează cu forța nu permite legea
de naționalitate; dăr chiar de n’ar
esista acesta, ar interdica un a-
semenea lucru stima de libertate
ce locuiesc în inima națiunii ma-
ghiare. Și-o interdica și bunul
sămț politic, căci nimic nu
poate aduce bine, ce trebuiesc fă-
cut cu forța. Și mai ales forța

ce se face libertății de limbă este care
produce cele mai amare fructe.”

A rămas afară numai din în-
templant alinea citată. Dăr ce ne-
merită întemplant! Cuvintele de
mai sus ale lui „P. Naplo” nici
ca se potrivească cu întregul cu-
prins al articolului său.

Cum s’ar și potrivească asigura-
rea, că nu se face nici o forță liber-
tății de limbă, cu exclamarea cei
urmază imediat, că cei dela nu-
mita foidă „nu cunosc un merit
mai mare ca acela, de a cresce Ma-
ghiar din acia cari, deși locuiesc în
Ungaria, nu s’au născut Maghiari.”

Ei bine, nu le este cunoscut
domnii dela guvern sunt „statul”
de care ne vorbesc ei? Și decă
în mâinile lor este totă puterea,
nu se gândesc cei dela „Pesti
Naplo”, că atunci când le înfăți-
șează ca cel mai mare merit
de a face Maghiari din Nema-
ghiar, le dă în mână cuțitul ve-
ninos spre a l’u înfige drept în ini-
ma libertății de limbă? Nu-și în-
chipuiesc ei că numai atata le
trebuie purtătorilor justiției și ai ad-
ministrației spre a face *tabula rasa* cu
tote oprele, ce le conține legea de
naționalitate în favoarea acestei li-
bertăți de limbă?

Dice „Pesti Naplo” că „legea
de naționalitate opresce ca statul
unguresc se maghiarizeze cu forța.”
Dăr ce a făcut el până acuma
pentru Nemaghiari alta, decât a
le impune neincetat limba ma-
ghiară?

Oră dăr când s’a pus în lu-
crare în dietă legea pentru în-
ducerea forțată a limbei maghiare
în școlele noastre populare s’a în-
templată acesta cu învoirea Ne-
maghiarilor?

Și ore se întemplantă tot cu con-
sămțământul poporelor nema-
ghiare, că făcarea funcționar de
stat și administrativ își ține ad

de cel mai mare merit — în
sensul învățăturilor lui „P. Na-
plo”, de a ignora și călca legea
de naționalitate în favoarea supre-
mației limbei unguresc?

Așa înțelege „P. Naplo” „re-
spectul de libertate?”

Amă voi să scim în ce consis-
tă „libertatea de limbă” a Nema-
ghiarilor, decă oră cărui funcționar
necopt îi este permis a-o ataca
și a-o călca în numele „statului
unguresc?”

„P. Naplo” scrie despre „ma-
ghiarizare” se însuflețesc pentru
„idealul maghiarizării”, și totuși
pretinde a respecta „libertatea de
limbă” a Nemaghiarilor.

Pote fi o contradicție mai te-
ribilă decât acesta?

Noi credem, că decă în si-
nulu Maghiarilor n’ar fi admisă
maghiarizarea cu forța, atunci
nici n’ar trebui să se pronunțe
cuvântul „maghiarizare”, căci oră
cum ar fi esplicat, elă involvă o
conturbare a cercului „libertății de
limbă” de care ar trebui să se bu-
cure poporele conlocitoare nema-
ghiare.

Vorbind mereu de maghia-
rizare, ba proclamându-o ca sco-
pulu cel mai înalt al activi-
tății lor patriotice, șovinistii ma-
ghiar se înfățișează ca totă atâți
gădi ai „libertății de limbă”.

Nu mai vorbesc dăr cei dela
„P. Naplo” de „libertate” și de „re-
spectul ei”, căci se espun numai
rușinei de-a fi priviți de toți ôme-
nii nepreocupați ca fățarnici și
mincinoși!

Din Bucovina.

Alegerile pentru dieta imperială.

Sub acest titlu scrie „Revista
Politică” în fruntea numărului său
dela 1 Octombrie a. c. urmă-
torele:

Mărtea nemilôsă a secerat din mij-

loculu nostru doi bărbați, a căror lipsă
o tânguesc și o jălesc cu amară toți
Românii bucovineni. Numele scumpe ale
unui Zota și Mitrofanovic vor răma-
ne adănc întipărite în memoria și inima
Bucovenilor pentru meritele, ce și-au
câștigat acești bărbați distincți pentru
țera noastră atât ca specialiști în ofi-
ciul și ramălu propriu, cât și ca apără-
tori vrednici ai intereselor noastre în
dieta imperială. De aceea și jalea noastră
este îndoită și ea cresce mereu, când
ne gândim la viitor și ne punem în
vedere faptul amar, că de o bucată
de timp încoco pe făcare și ce mer-
gemu pierdem pe toate terenle însem-
nătatea, ce amă avut o ca Români și care
ni s’a convenit după drept. Numărul
străinilor înverșunați asupra noastră se
înmulțesc din și în și, îndrăsnela lor
cresce în dimensiuni înspăimântătoare,
călând în picioare nația, limba și legea
noastră, ér noi stăm locului și primim
cu nepăsare, cum ne pierdem din și
în și.

Nemții avându o inteligență nume-
rôsă și solidară lucră neobosită, ca să
câștige teren nou pe spatel noastre,
voind a pface superioritatea lor cul-
turală în o dominațiune reală.

Pe aceeași cale purced Polonii cei
meșteri în politică și diplomați, ér Ru-
tenii numeroși strigă prin gazetele pro-
prie și străine, că interesele lor vitale
nu le presintă nime, pe când Români
domnesc — amară ironie — ca stăpâni
atotputernici. Ce vor aceste toate? Ni-
micu alta decât slăbirea noastră siste-
matică. Și decă vor merge treburile
așa înainte, cu durere trebuie să mărtu-
risim adevărul, că străinii ne vor cu-
ceri cu desăvârșire. Să primim spre e-
semplu alegerile la noi.

Politica, ce au urmat o până acuma
frunții noastre, cu deosebire boerii, a
fost și este o politică de oportunitate
nedeslăpă de interesul propriu. Ade-
vărat, că această politică n’a adus în-
semnate folose reale și o preponderanță
necontestabilă pe toate terenle. În fruntea
bisericeii noastre stă un Român pre ve-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(3)

Cele patru temperamente.

Prelegere umoristică.

Flegmaticul este mai în tot-déuna
bine nutrit. Întriga sa personalitate
are ceva rotund. Pântecelul său este
rotundior, asemenea și fața și ochii pre-
cum și mersul cugetelor sale. Pe
când colericul cel colțuros în contin
imboldește și este imboldit și pe când
înotă în potru riuului pe atunci flegma-
ticul lunecă liniștit, pe riu la vale.
Tăria lui l’u ține de asupra. În stat
el este unul dintre „cei mai buni ce-
tățeni.” — Elă nu este nici revoluțio-
nar, nici reacționar; pentru-că atât
progresul cât și regresul reclamă miș-
care, și fiindcă elă este în genere un
inimic al mișcării, de aceea e un
bărbat strict conservativ. — Decă e
silit în contra voinței sale de a merge,
atunci merge tândălin; când stă pe
loc se rașimă de ori și ce obiect, și
când șede, atunci își aședă mâinile său
în pōla său pe mesă.

Poftele le cunosc numai după nume
și decă este entusiasmă pentru ceva,
atunci de comună este entusiasmă pen-
tru pescuit, pentru somnul dela amed
și pentru berea bavareză. — Deorece
este un inimic jurat al rășoiului,
de aceea elă vine arareori în prepus de
a fi inventat prafulu de pușcă, din con-
tră însă mai pe sus de orice îndoelă
stă acea părere, că elă ar fi descoperit
fotelurile, și ar fi adus în modă pipele
de spumă.

Într numărul flegmaticilor se pot
găsi o mulțime de neguțatori de victu-
alii, ospetari de bere, fabricanți de lu-
mină, preoți bėtrani, Olandesi, precum și
partea cea mai mare dintre Danesi; —
mai departe animalele de casă cornute
și cu urechi lungi, brōsea țestōsă, bato-
cul (pesce), melcul astriga, cea fericită
și tōte celelalte animale îmbrăcate în
scoici și gāoce.

Aceste trăsuri de caracter, pe cari
am avut onore a le înșira aici — parte
după însemnările fisionomiștilor și fisio-
logiștilor renumiți, parte după observă-
rile mele — vor fi suficiente, precum
sperezu eu, a da o imagine limpede as-
cultătorilor mei adicți despre cele pa-

tru temperament, și decă posedă cineva
această imagine, atunci forte ușor pot
se fi sortați ômenii. Ai să te uiți nu-
mai pe ferestră afară la trecători și vei
cunosc că: cei ce merg iute și deo-
dată stau pe loc sunt sanguinici; cei
ce calcă cu pași mici și mēșurați sunt
coleric, cei ce se tărăsc sunt melanco-
lic, și acei ce deabea își trag picio-
rele după ei sunt flegmatic.

Tocmai așa de ușor se pot cunosc
temperamentele călăreților, Sanguinici
călăresc în tot-déuna în galop, adecă
în galop de vânător. — la casă când
calul nu pășesc regulat, acesta împre-
jurare nu l’u genază de loc, ci este în-
grijat numai de aceea „ca calul se
pășescă.” — Colericul din contră, călă-
resc de comună în tropot desu; decă
este în mod deosebit dispus, atunci
călăresc în galop mērunț. Melanco-
licul lasă pe Rosinante să se misce cu
tignă în pași, cari pași se iutesc puțin
numai la ocasiuni sėrbătorești și flegma-
ticul dreptă dīcendă nu călăresc de
loc. — Elă se căruță numai într’o că-
ruță comodă cu rōte câtă se pōte de mic.

La dame nu este așa ușor a distinge
temperamentele fiindcă acestea la ele

sunt de regulă forte amestecate. Decă
totuși voiesc cineva să le determine,
atunci raportul, care însă se schimbă
după pozițiune și etate, este cam urmă-
torul:

Ca copile ele sunt sanguinico-fleg-
matice, ca fete mari sanguinico-sanguini-
ce, ca neveste sanguinico-colerice, ca
vėduve sanguinico-melancolice și ca fete
bėtrane sanguinico-melancolico-colerice.

Un temperament neamestecat se
arată momentan — la ocasiunea unei
propuneri de cășetoria. Decă dama cea
tēneră este sanguinică, ea răspunde:
„Pentru ce nu?” — decă este melanco-
lică, se rōgă pentru timp de cugetare,
— decă este flegmatică, atunci ea în-
drēptă pe pețitor la părintele ei, — și
decă este colerică, ea îi dă corfă său i
se aruncă în brațe.

Decă se continuă observările, atunci
se vor băga de sēmă deosebirele tem-
peramentelor nu numai la animalele
cele cu două, patru și șese picioare, ci
se vor observa și la tōte celelalte fă-
turi, atât organice cât și anorganice.
Și anume se pōte observa, că plopul
cu frunțele lui ce pururea se mișcă este
de un temperament sanguinic, șteja-

nerabilă; căpitanul țării este primul boeriu român; în dieta țării și a imperiului avem un număr considerabil de Români. etc.

Aceste și multe alte drepturi sunt în adevăr rezultate vândute ale politicii fruntașilor noștri, cari cunoscându puterea guvernului au știut totdeauna a se pune bine cu guvernul, așa încât cele mai multe alegeri de deputați până acuma n'au fost nimica alta, decât executarea sfatului ținut de presidentul țării cu fruntașii noștri.

Noi în principiu n'am avut nimica în contra acestei politici, care până acuma s'a arătat folositoare, decât numai ne-am putut convinge despre puterea ei vitală, despre viitorul ei. Dacă am putut înțelege, că această politică are un viitor, din considerațiuni naționale am închide ochii față cu faptul, că drepturile câștigate sunt mai mult *hatăruri* și cumcă deputaților noștri le lipsese timbrul adevăratei reprezentanțe populare resp. constituționale.

Mergă deputații și fruntașii noștri mână în mână cu guvernul, ca și până acuma, der grijescă de cu bună vreme ca pe lângă sprijinul guvernului să aibă un fundament mai puternic, sprijinul poporului, căci de nu, în puțin ani sunt perduți și ei și noi. Și ecă de ce:

Guvernul în înțelepciunea sa diplomatică a respectat până acuma pe boerii noștri, pentru că au reprezentat o putere mai intelectuală și materială, care însuflă respect.

Acastă stare se schimbă în făcare un; boerii noștri pierd moșiile și pe vechile moși românești stăpânesc astăzi străinii.

Astfelu mergându treburi, în scurt timp guvernul nu va mai respecta pe boerii scăpătați, îi va da deoparte și va sprijini alte puteri, alte partide bine consolidate.

Și atunci cum rămânem noi? Boerimea nebagată în sémă, biserica îndușmănită, poporul calic, demoralizat, fără creștere politică! Etă viitorul politicei noastre tradiționale! Din altă parte străinii basați pe încrederea și sprijinul poporului își vor pune în totă țera candidații lor, cari vor reuși — precum am văzut în Suceava — chiar și în contra voinței guvernului.

Er decât atari lucruri se vor repeti și în alte ținuturi — și la acesta trebuie să ne așteptăm — mai ales în ținuturile locuite de Ruteni, decât poporul rutenă la proximele alegeri își va pune candidații săi, și acesta o va face negreșit și va și reuși cu și fără sprijinul guvernului, decât guvernul ne mai

băgându pe Români în sémă oferă sprijinul său Rutenilor și altor străini și pune candidații neromâni în districtele românești, în urmă decât poporul nostru lipsit de cultura politică va face voia prefecturilor și va alege străini, atunci, atunci ore nu sunt înghițiți, ore au și cineva plângerile noastre? Ore străinii ne vor scuti? O nu, niciodată! De aceea dăcem bărbatilor noștri politici și tuturor celor chemați un dureros memento! dați poporului cultura politică și câștigați-vă încrederea lui, căci numai acesta va fi scăparea noastră a tuturor. Dacă deputații noștri vor avea încrederea și sprijinul zelos al poporului, atunci nu le trebuie grația nimănui, atunci guvernul îi va respecta, pentru că vor reprezenta o putere oșă-care. Așa și acuma avându în scurt timp să se facă alegeri pentru 2 locuri vacante în dieta imperială, am dori ca candidații români să pășescă înaintea alegătorilor români, să asculte dorințele poporului și să se angajeze cu cuvântul de onoare a unui bărbat, că se vor lupta pentru interesele poporului cu totă voința și puterea.

Nu voim ca candidații omeni, cari nu se pot desbăra de tradițiune în politică, nu voim omeni, cari se închină orbișu la tôte poruncile stăpânirei și sunt lipsiți de or și care inițiativă, nu căutăm rang, mărime, nobleță, ci voim candidați cu inimă, cu voință firmă, cu cugetare proprie, independentă, și cu privire în viitor.

Aceștia se se arete poporului, se-i spue ce cugetă și ce simțesc în inimă și ce voesc să lucre și poporul cu timpul va începe a-i înțelege și înțelegându-i odată, că sunt omeni la loc, le va da încrederea sa și sprijinul deplin.

Cartea doctorului Mackenzie.

„Central News“ dăce, că cartea doctorului Mackenzie va fi împărțită în trei părți.

Prima parte, istorică, va cuprinde istorisirea a totu ce se raportă la bôla Impăratului, din momentul când doctorul Mackenzie a fost chemat, până la sfârșitul lui Mai 1888. În această parte, autorul va evita cât se poate orice discuțiune. În privința punctelor controversate, el nu se va ocupa decât d'acele, cari erau deja în discuțiune între doctorii germani în timpul tratamentului. El va istorisi viața, obiceiurile și opiniile prințului și o mulțime de amănunte de cel mai mare interes.

A doua parte a volumului va fi numai de discuția și va fi împărțită în

două capitule. În primul capitol, autorul va stabili, că fiind date condițiunile bôlei, metoda adoptată de el era cea mai bună și științifică. El va stabili, că tratamentul său a prelungit viața Impăratului și va demonstra, că decât ilustrul bolnav s'ar fi încreșut în el ar fi trăit cel puțin douăzeci de luni mai mult.

În resumatul Mackenzie va stabili, că viața Impăratului a fost scurtată prin incapacitatea doctorilor germani.

În alt doilea capitol al acestei părți doctorul Mackenzie va răspunde diferitelor raporturi ale doctorilor germani.

A treia parte va fi consacrată statisticilor și va arăta cât de teribile au fost rezultatele operațiilor externe ale laringelui.

SCRILE DILEI.

Ni-se scrie din cercul Braului: „D-lu comite suprem al comitatului Făgăraș a aflat de bine a strămuta pe vrednicul protopretore, dl. *Alexandru Belle*, din cercul Branului în cercul Șerpeni. Dl. Belle prin consciențiositatea, bunătatea și mai pe sus de tôte prin spiritul de dreptate de care a fost condus în tôte agendele sale ca protopretore al cercului Bran în timpul celor 5 ani din urmă, sci se câștige iubirea, stima și recunoștința meritată din partea tuturor locuitorilor aflați în cercul d-sale. Aceste nobile sentimente ale inimii și-le și manifestă sus dișii locuitor, cari, auzind despre strămutarea d-sale, merseră cu mulțimea la Bran pentru a-și exprima recunoștința lor și pentru a dăce vrednicului bărbat un sincer adio. Din incidentul acestei strămutări, în ziua de 30 Septembrie s'a dat la Bran și un frumos banchet în onorea d-lui Belle și a stimatei sale familii; peste 60 persoane fruntașe au luat parte la acest banchet, s'au rostit toaste frumoșe și s'a dat mai pe sus de tôte espresione de recunoștință față cu acest fost protopretore de model al cercului Bran. Ii dăcem și pe astă cale un adio d-lui Belle și-i dorim aceleași isbâni și în noul său cerc.“ — *Unu participantu.*

Aprinderile în comitatul Cojocnei au început să fiă de tôte zile și din di în di iau dimensiuni mai mari. Din 1 Ianuarie până în finea lui Septembrie, va să dăce în timp de 9 luni, s'au întemplat în acest comitat 30 de aprinderi. În timpul din urmă n'a trecut săptămână, în care se nu se întemple 5 aprin-

deri în acest comitat, cauzând fiă-care aprindere o pagubă minimă de 500 fl. Se vorbește că în proxima adunare a comitetului administrativ se va face o interpelare în cauza acesta.

Diarele ungueresci scriu, că preotul de ritul rutenă Fesztori Jozsef din Vecse a primit o scrisore dela un ungur din America, cu numele Ferencsik Mihály, care emigrase acolo cu câțiva ani înainte de asta ca simplu muncitor. În scrisorea acesta emigrantul face cunoscut preotului de rit rutenă, că Ungurii emigrați în America au ridicat în Wilkes-Berre o frumoșă biserică maghiară, care i-a costat 5 mii dolari. Se află acolo 3 preoți ruși, der Ungurii emigrați vreu să aibă preot din patria lor, care se scie pe lângă limba maghiară și limba germană și slovacă. Cere dela preotul rutenă să le trimită un preot, care să corăspundă acestor condițiuni. Noul preot ar ave cală 50 de taleri pe lună și pe lângă asta dela făcare botezu câte 3 taleri, er dela cununii câte 10 taleri. — Din această notiță reiese, că majoritatea așa numiților „Unguri emigrați“ sunt Slovaci, Ruteni și Șvabi. Nu cumva „vrea neosul“ ungur Ferencsik să străplante „tactul“ de maghiarisare al celor dela „Pesti Naplo“ și în America?

Ni-se scrie din Teca, cu data 15 Septembrie a. c.: „Luni, în 10 Septembrie 1888, *Samuil Varga*, preotul reformat din Teca, pentru multele abuzuri și delapidări a fost suspendat dela oficiu și beneficiu pentru totdeauna; acesta se aduce la cunoscința publică pentru ca Români cei persecutați de acest intrigant să o ia spre știință.“ — *Unu Tecan.*

Joi s'era a fost incendiu mare în Măieruși, ardându mai multe case.

DIN COMITATE.

În adunarea ordinară de tōmnă a comitatului Sibiu s'a preliminar ca spese administrative pentru anul 1889 tocmai atata cât și în anul trecut, adică 55,640 fl. Pentru fondul reuniunii economice s'a votat 1% dare directă. S'au preliminar venitele fondului pentru repararea și facerea de drumuri comitatense cu 98,572 fl. 60 cr. bani gata și 300 fl. hărtii de valoare, în timp ce erogațiunile s'au preliminar cu 125,000 fl., așa că deficitul la rubrica acesta e de 27,000 fl. Pentru amortisarea acestei sume s'a hotărât, ca lucrările mai puțin urgente, cari sunt socotite cu

rul cel noduros și mănios este de un temperament coleric, salcia cea tristă și bradul de un temperament melancolic și salcia cea leneșă, cu capul mare, este de un temperament flegmatic.

Chiar și la legume se pot descoperi temperamentele! — Ori dora pot fi d. e. Zelerul altfelu de cât de un temperament coleric? Și ore este cu puțință a-ți închipui ceva mai flegmatic ca crastavetele? Ieu ași fi mai dișu că: este cu puțință a prinde ceva în mână, fără de a nu observa de ce temperament este acel obiect? Trestia spaniolă este sanguinică, cornul coleric, bêtul de bambus flegmatic și ploierul un melancolic născut.

Acum mai că ve-ți ave dorința a vedea o aplicare practică a observațiilor mele teoretice! — Haida de! Eu numai decât voi ave onore a mă arăta ca practic prin aceea, că voi numi dintre ascultătorii mei pe câte un reprezentant al fiă-cărui temperament — séu mai bine dișu: pe un reprezentant al acelora, cari n'au fost atenți la prelegerea mea. În decursul întregii mele disertațiuni am observat pe un domni care necurmat a povestit când

la drépta și sténga și când înainte și când înderéptu, — acesta de bunăsemă a fost un sanguinic. — Când eu din întemplant am întrebuințat cuvântul „găde“, am văzut pe un domni sculându-se repede și după-ce a aruncat o privire sdrobotore spre catedră, părăsindu sala — acesta a fost fără indoelă un coleric. Curându după acestea încep un alt treilea a privi când ferestrelle cele închise, când adunarea cea numără și pe servul ei cel supus, trăsurile lui cele fricoșe au tradat lămurit, că el nutrea o frică ipocondrică de căldura aerului și de lungimea prelegerii — el se furisă încet, și nu este lipsă a Vă mai spune, că el a fost un melancolic. Acum mai rămâne ca să mai află încă și un flegmatic! — El este aflat! — Inse aci eu intrerup, căci nu voesc a conturba somnul cel dulce, ce l'a cuprins încă de mult interesanta mea prelegere.

Valeriu Florianu.

Tactul pedagogic.

Știința pedagogică de astăzi, ajunsă la un înalt grad de dezvoltare, a luat naștere din practica pedagogică. Popoarele primitive își creșeau copiii conduse

de un instinct ce se apropia forte mult, la început negreșit că a fost același, cu al animalelor. Acestui instinct natural, pornit din instinctul de conservare a speciei, în proporția cu înaintarea omului către progres, i s'au alăturat o sumă de experiențe relative la creșterea copiilor, cari în mod tradițional s'au transmis dela o generațiune la alta.

Astfelu la popoarele cele dințeu nu putem vorbi de o teoriă a pedagogiei. Acesta s'a dezvoltat mai târziu, când omenirea a ajuns pe o treptă mai înaltă de dezvoltare. La popoarele cele culte ale anticității, ca Grecii și Romanii, Egiptenii, etc. deși găsim câteva reguli în privința educației copiilor, ele nu formă un sistem, și afacerea educației copiilor era lăsată tot părinților, în special mamei, cari se conduceau mai mult de experiențele pedagogice câștigate pe calea arătată, decât de regulile teoretice științifice.

În măsura în care știința antropologică a luat mai mare dezvoltare, și în special de când studiul psihologiei s'a pus pe terenul obiectiv al experienței, lăsându la o parte cestiunile metafisice și ocupându-se numai cu ob-

servarea și clasificarea fenomenelor spirituale, cu esplicarea legilor după care ele se întemplant etc., în aceeași măsură și experiențele câștigate în educațiune, și regulile deduse din practica pedagogică s'au pus într'un sistem basat pe principii științifice, și s'a ridicat la rangul de știință. Într'un ins principii și regulile pedagogice trebuiesc puse în practică, pedagogia este o artă. Condițiunile artei pedagogice sunt der: *teoria și practica pedagogică.*

Deși practica pedagogică a premers teoriei, acesta este de cea mai mare însemnătate, pentru că ne arată legile dezvoltării fizice și psihice a omului, ea ne servește de călăuză în alegerea și aplicatiune mijloacelor educative și didactice. Teoria și practica trebuie să mergă mână în mână, să se sprijinescă și ajutoreze una pe alta, căci altfel și practicianul, care va neglija teoria pedagogică, cât și teoreticianul, vor orbeca, și opera lor nu va fi încoronată de succes.

Dascalul nonagenar al scôlei sătesci are experiența rutinei sale ruginite de nouăzeci de ani; der are el ore critica rôdelor muncii și a metodei sale? — întrebă *Herbart* cu dreptu cu

21,000 fl., să se execute numai în măsura în care se vor face percepțiunile.

Rescriptul comitatului Cojocnei, prin care se cere protejarea hotărârii luate contra concubinatelor, adunarea să luă la cunosință. S'a mai decis, că hotărârile comunelor se se aşternă celui mai puțin în timp de două săptămâni la adunarea generală spre aprobare; la casu contrar nu vor fi luate spre pertractare decât în adunarea ce va fi se se ţină în lunile ulterioare. În fine adunarea s'a declarat pentru protejarea reprezentaţiunii reuniunii economice în cesiunea rescumpărării regaliilor.

Inaugurarea statuei lui Mironu Costin.

Încă de multu cetăţenii Iaşului aşteptau cu o adevărată nerăbdare ziua fixată pentru inaugurarea statuei lui Mironu Costin. D. V. A. Urechia, agerulu şi energicul organizator, pregătea felu de felu de surprise cetăţenilor Iaşeni. De altmintelea bogatul şi frumosul program alu serbării vestea tuturor, că Iaşulu va fi în haine de serbătore în ziua de 18 Septemvrie, pentru a-şi reaminti o măreţă figură de acum două secole.

Pe la multe ferestri a magazinelor mari se vedeau expuse felu de felu de corone, care de case mai frumoşe şi mai luxoşe, şi în diminşa dşiei hotărîte tôte stradele erau frumosu decorate cu steguri şi corone, fiă-care magazinu se intrucea să facă mai frumoasă ferestra sa.

În acestu timp, la statue, neobositulu Urechia aranja totul pentru serbare. De juru împrejurulu statuei totul era frumosu împodobitu cu steguri, frunze şi covore.

Dela amedă, o imensă mulţime circula pe strade grămădindu-se înaintea statuei lui Ştefanu celu Mare, de unde urma să pornescă cortegiulu, şi mai cu semă în jurulu statuei lui Mironu Costin.

Pe la ora 2^{1/2} după ce sosi cortegiulu, urmatu de primul ministru d. Th. Rosetti cu d-na, d-nii Leonu Negruşi prefectulu judeţulu, V. Pogoru primarul Iaşilor, generalulu Racoviţa şi alte notabilităţi ale oraşulu; şi după ce I. P. S. Mitropolitu alu Moldovei asistatu de Prea Sfinţitulu Melhisedek alu Romanului şi alţi P. S. Arhierii dădu sf. binecuvântare, luă cuvântulu meritosulu organizatoru alu serbării.

D. V. A. Urechia pronunţă unu discursu bine simţitu, prin care arată cum s'a făcutu statua, aducendu mulţumiri bărbatilor din comitat şi anume d-lui M. Cogălniceanu. Apoi mulţumi femeilor române şi specialu celor din Iaşi pentru preţiosulu concursu ce au datu acestei opere naţionale.

D. M. Cogălniceanu urmă d-lui Urechia. Forţe emoţionatu şi suferindu, bătrânulu oratoru arată în scurtu vieţa şi activitatea lui Mironu Costin mulţumindu d-lui Urechia pentru neobositulu

său concursu şi sfărşindu îndemnă generaţia actuală să nu părădă din vedere „acastă figură rece“, exclamându: iubiti şi apereţi această ţeră, căci fiă-care bucată e frământată cu sângele strămoşilor vostri.

Cuvîntarea cea mai de căpetenie fû aceea a d-lui Nicolae Ionescu. Simpaticul vechiu profesor, într'unu discurs, cam lungu, atrase salve de aplause şi de urale din partea numerosulu publicu. După ce arată că „Românismulu ridică astăzi statua independenţei caracterului şi patriotisumul“ şi după ce povestii moartea lui Mironu Costin şi căinta lui Cantemir, care adesea striga că *Costin se ucisese nevinovat*; şi după ce arată că Costin refuză proiectulu de fugă şi ceru cu stăruinţă să fiă adus la Iaşi ca să se judece şi să se apere, într'unu avânt admirabil de elocuenţă îndreptându-se cătră statue, vechiulu tribunu exclamă: „după două secole éta-te adus în Iaşi, éta pecetea nevinovăţiei pusă pe memoria sufletului tău“.

Apoi făcendu o dibace alusiune politică spuse, că ar fi de doritu, ca cu toţi să ne gândim multu când avem de făcutu acte mari „şi de aceea unu om politic se pară, că nu suntu nic cu unu nic cu altu, pentru că voescă să cugele multu şi să nu facă lucrurile în grabă“. Apoi se avântă în conduita politică a logofetului, arătându şi parte din vieţa lui literară. Reamintindu cum erau vechii boeri pe timpurile bătrâne, cum „marele boeru (Mironu Costin) îşi iubea moşia“ şi cum ei erau „stâlpii ţerii“, conjură pe tineri să nu uite sentimentele bătrâne şi să se jertfescă pentru patriă.

Discursulu eminentulu oratoru a fostu desu întreruptu de uralele asistenţilor.

Apoi d. prim-ministru decoră în numele M. S. Regelui pe d. Hegel care a lucratu statua; după această începă depunerea corônelor. Este imposibilu a menţiona tôte coronele; destulu să spun, că se acoperise totu soclulu statuei. Am remarcatu: corôna primăriei Iaşi, a Ate-neului Român, a academieii Române, a curţii de casaşi, a Universităţilor de Iaşi şi Bucuresci, a liceului, a institutelor-unite, a societăţii de medic şi naturalişti etc. etc.

În sunetulu muzicelor, ce cântau marşulu lui Mironu Costin, se termină această serbare, care a împodobitu a doua capitală a ţerii cu unu monumentu rădicatu „patriotisumul şi caracterulu.“

(„Epoca.“) Tegel.

Cu ocaziunea inaugurării statuei lui Mironu Costin, Preşedintele şi Secretarul Comitetulu asociaţiunii Mironu Costin, îndată după terminarea serbării au espediatu o telegramă Regelui şi Reginei, prin care le spune, că decu de mii de Români au aplaudat corôna depusă de Majestăţile lor la statua marelui sfetnicu alu domnilor Moldovei, cum şi actualu decorării, chiar pe câmpulu de luptă, prin mânilor d-lui prim ministru Rosetti, a marelui artistu Wlad-Hegel.

nu le prevede; şi nu le pôte prevedé, tocmai din causă că suntu prea specifice, care se-i arate unde, când şi cum se aranjeze cutare ornamentu, figură etc. Totu astfelu şi educatorulu.

Pedagogia generală se ocupă cu es-punerea principiilor pedagogice generali, cari au în vedere pe elevulu idealu. În practică însă n'avem a face cu unu elevu idealu, ci cu o sumă de elevi reali, cari fiă-care se deosebesc unulu de altulu, fiăcare îşi are individualitatea sa.

Deosebite voru trebui în anumite casuri să fiă mijlocele pedagogice după individiu faţa de carele vomu aplica.

Destoinicia său capabilitatea de a puté afla îndată ce trebuie să facem într'unu casu datu; modul cum trebuie să ne folosim de principiile pedagogice, său mai multu decâtu atât talentulu de a nimeri calea adevărată şi de a afla soluţiunea cea mai favorabilă scopulu educaţiunei şi fără îndelungă precugetare, am puté dice aprăpe în modu incon-scientu, în acele casuri, cari în pedagogia nu ne dă suficiente lămuriri, şi ne lasă să alegem între două căi deosebite: această destoinicia o putem numi *tactu pedagogic*. (Va urma.)

M. S. Regele a binevoitu să răspundă d-lor Cogălniceanu şi V. A. Urechia astfelu:

„Mironu Costin este unulu din frun-ţasiu ţerii, alu cărui nume s'a impus în respectulu timpului şi naţiunei sale. Mă bucur din adenculu sufletulu de strălucita serbătore ce a îmbucuratu Iaşulu cu prilejulu inaugurării statuei ridicate din iniţiativa privată acestui însemnatu scriitor şi mare patriotu, căci o ţeră care scie să cinstească şi să preţuiască pe cei cari au iubit'o cu cre-dinţă, este o ţeră ce are viitoru.“

„Regina şi eu vă suntem recunos-cători pentru felicitările ce ni le aduceţi.“ Carolu.

Literatură.

Călimdarulu Calicului pe anul 1889, său călimdaru umoristicu şi satiricu cu ilustraţiuni, alcătuitu după gradurile climatiche ale punşii Românilor din tótă lumea. Anulu IV. Preţulu 36 cr. său 1 leu. — Acestu călimdaru a eşitu de sub tiparu în editura lui W. Kraft în Sibiu şi cuprinde 68 pagine formatu 8º cu mai multe ilustraţiuni şi pe lângă asta ca la vre-o 30 pagine cu diferite anuniuri. — Cuprinsulu:

Cronologia pe anul 1889 său anii dela facerea lumii, după calicesca numărare; Partea curat calendaristică; Păscălia său semnele cronologice pe anul 1889; Serbătorele şi alte dşile schim-bătore; Deslegarea postulu; Regentulu anului; Cele patru anotimpuri; Um-blarea timpulu în anul 1889; Călimdaru Iulianu şi Gregorianu cu dşile lunilor, numele săntilor, serbătorele împărătesci şi bisericesci, evangelia, glasulu şi vos-creasna fiăcării Dumineci, fazele lunei, răsăritulu şi apunerea soarelui, poveţe practice pentru economi şi semne de timp; Despre întunecimile anului 1889; Regentulu anului etc.

Călimdaru postal: a) Austro-Ungaria, b) România; Serviţiulu telegraficu; Bani deosebitelor ţeri în asemă-nare cu ai noştri; Scara taxelor de timbru; Tergurile (bălciri): a) Ungaria şi Transilvania, b) România.

Să mai află între acestea diferite scrieri umoristice în prosă şi poesiă, ér la urmă vinu anuniurile.

SCRİ TELEGRAFICE.

Viena, 6 Octomvrie. După de-juñ în castelulu din Schönbrunn şi-a luat adio *impăratulu Wilhelm* dela împărătesa şi dela principele şi princessa d corônă. Elu a plecatu apoi împreună cu împăratulu Austriei şi cu întreaga societate de vânătoare la Mürzzuschlag. Suita împăratulu rămâne în Viena şi va pleca în 10 Octomvrie cu Wilhelm la Roma.

Agramu, 6 Octomvrie. Justifi-carea episcopulu Strossmayer pu-blicată în „Kölnische Zeitung“ se crede a fi apocrifă.

Berlinu, 6 Octomvrie. Discursulu electoralu alu contelui *Douglas*, amicul intimu alu împăra-tului, face mare senzaţiă. Elu dşise: Voinţa împăratulu Wilhelm nu se îndreptă spre altă ţintă, decâtu spre mărirea Germaniei. Tôte încercările de a aşcrie împăratulu, că vré să ia poziţiă pentru anti-semiţi, se reduc la o schimonosire a faptelor şi la cutezate afir-mări.

Hamburg, 6 Octomvrie. Se crede că Geffken în curéñdu va fi pus în libertate.

Sansibar, 6 Octomvrie. Între Germani şi Indigeni s'a încinsu în Bagamozo o luptă sângerasă. Au fostu omorîţi 50 Germani.

DIVERSE.

Păpuşa împărătescă. Impăratulu Wil-helm II, plecându la Viena, a luat cu dînsulu, ca să ducă micii prinţese Eli-saveta o păpuşa perfecţionată, dér dela împărătesa Victoria pentru fetiţa prin-cesei Stefania. Păpuşa are fireşte unu trusou splendid pe care l'a admirat lu-

mea, expusă fiindu păpuşa în salonulu de marmură din Potsdam daru ceea ce i dă unu preţ mai mare e că păpuşa vorbeşce. Pronunţă desluşitu şese cu-vinte. Nu se scie care anume cuvinte, dér este de siguru unu frumosu captu d'operă mecanică.

Urşica în locul cânepei. Urşica — această plantă despreţuită — are să jöce unu rol însemnatu, încâtu se pôte do-bîndi din ea unu tortu mai finu, mai tenace şi mai luciu, decâtu din cânepă. În privinşa asta în timpurile mai noué s'au făcutu experimete în Germania, a căror rezultat demustră, că urşica, pe lângă o îngrigire de totu bagatelă, aduce venite mai însemnate, decâtu cânepa. De pe unu jugeru săditu cu ur-dicu, se potu căpeta într'unu anu 750 fontu de tortu curat şi frumosu. Culti-varea urşicelor se pôte lăşi uşior, după-ce această plantă contrastă tempeştătilor timpulu şi pe lângă această nu este alegătore în solu. — „F. b. şi sc.“

Femeile frumoşe. (Esposiţiă din Spa) În ziua de 17 Septemvrie st. v. s'a ţinutu la Spaa esposiţiunea femeiloru frumoşe. Şedinşa în care jurulu a distri-buitu premiile a fostu turburată de o mulţime de accidente pricinuite de ge-losia concurentelor; calcări pe picioru dinadinsu, şifonarea rochielor, amenin-ţări cu vitriolulu şi chiar scuipături în obrazu. Premiulu întieiu a tostü luatü de o creolă d-ra Soucaret: 18 ani, blondă, cu ochii negri, pilişa feţei de o fineşă şi de-o subtilitate de coloraţiune extremă, modelarea formelor de o fineşă rară; nu portă juvaeruri, costumü simplu, portă mânuşi Nr. 5 jum., încălţămintu 17 cen-timetre. Premiulu altu doilea e luatü de o copilă din Ostanda d-ra Debrosa: 16 ani, colorü viu, proporţi clasice, adevă-ratü tipu rubensü.

Cursulu pieţei Braşov
din 6 Octomvrie st. n. 1888.

Bancnote românescu	Cump.	Vând.	9.22
Argintu românescu	9.15	9.20	
Napoleon-d'ori	9.59	9.62	
Lire turcescu	10.88	9.94	
Imperial	9.88	9.94	
Galbin	5.67	5.70	
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	—	
„ „ „ 5%	98.—	98.50	
Ruble rusescu	128.—	129.—	
Discontulu	6 1/2—8% pe anu.		

Cursulu la bursa de Viena
din 7 Octomvrie st. n. 1888.

Renta de aurü 4%	100.—
Renta de hărtia 5%	90.50
Imprumutul căilor ferate ungare	146.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostü ungare (1-ma emisiune)	97.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostü ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostü ungare (3-a emisiune)	112.50
Bonuri rurale ungare	104.50
Bonuri cu clasa de sortare	104.50
Bonuri rurale Banatü-Timişü	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.50
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	99.75
Imprumutul cu premiulu ungurescu	130.25
Losurile pentru regularea Tisei şi Se-ghedinulu	125.—
Renta de hărtia austriacă	81.35
Renta de argintü austriacă	82.25
Renta de aurü austriacă	110.15
Losuri din 1860	140.50
Acţiunile băncei austro-ungare	877.—
Acţiunile băncei de creditu ungar	302.50
Acţiunile băncei de creditu austr	308.60
Galbeni împărătescu	5.75
Napoleon-d'ori	9.61
Mărci 100 imp. germane	59.52 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	122.—

Bursa de Bucuresci.
Cotă oficială dela 20 Septemvrie st. v. 1888.

	Cump.	vând.
Renta română 5%	—	—
Renta rom. amort. 5%	96 1/2	97
Renta convert. 6%	—	—
„ „ „ 5%	97	97 3/4
„ „ „ urban 7%	106 1/4	107
„ „ „ 6%	—	—
„ „ „ 5%	94 1/4	95
Banca naţ. a Rom. 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
Aurü contra bilete de bancă	1 1/4	1 1/2
Bancnote austr. contra aurü	—	—
Aurü contra argintü său bilete	1 1/4	1 1/2
Florinü valöre austriacă	2.08 1/2	2.09 1/2

Editoru şi Redactoru responsabil: Dr. Aurel Mureşianu.

vântu în introducerea la Pedagogia Generală; o întrebare, la care n'avem nevoie de datu răspuns.

Acelaşi lucru l'u putem dice şi despre pedagogulu teoreticu, care decă n'are deprinderea de a pune în practică şi a aplica regulile şi legile pedagogice la începutu va fi forţe stângagiu. Teoria şi practica unite ne voru conduce cu mai mare siguranţă cătră scopulu educaţiunei.

Cu tôte acestea, pentru ca se putem dice, că cineva este educatoru perfectu, că este — decă putem să ne exprimăm astfelu — *artistu pedagogic*, afară de practica şi teoria pedagogică, mai are nevoie să fiă îndestratu cu *tactulu pedagogic*, numitu şi talentu. Amu dşis că se fiă îndestratu, pentru că în cele mai multe casuri talentulu şi tactulu pedagogicu sunt aplicaţiuni său dispoziţiuni naturali înăscute; ele se potu însă şi câştiga pe calea experienţei şi a deprinderii, după cum vom vedé mai târziu.

Arhitectulu, care cunoşce forţe bine regulele artei sale şi are destoinicia şi deprinderea practică de a le aplica, nu este încă artistu desevrşitu, decă nu va posede acelu *simţu finu*, care se-lu călăuzăscă în casurile pe cari regula generală

Weisse Seidenstoffe von 65 kr. bis fl. 11,40 per Meter
roben- und stückweise zollfrei das **Fabrik-Depot G. Henneberg** (f. f. Hoflieferant),
Zürich. Muster umgehend. Briefe 10 fr. Porto.

Verfälschte schwarze Seide. Man verbrenne ein Mästerchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verläßt bald und hinterläßt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe. — Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schußfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterläßt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerfällt sie, die der verfälschten nicht. Das Seidenfabrik-Depot von **G. Henneberg** (f. f. Hoflieferant), **Zürich**, versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefert einzelne Roben und ganze Stücke zollfrei in's Haus.

Care este cea mai bună hărtia pentru țigări?

Acastă întrebare forțe importantă pentru fii-care fumătoru de țigări s'a stabilită deja în modul cel mai nedubios.
Nu este reclamă goală, ci un fapt constatată prin autorități științifice de primul rang pe baza analizei comparative a diferitelor hărtii de țigări mai bune, ce se află în comerț, că hărtia de țigări

„LES DERNIERES CARTOUCHES“
și
„DOROBANTULU“

din fabrica **BRAUNSTEIN FRÈRES** la Parisu,
65 Boulevard Exelmans,

este cu deosebire cea mai ușoară și cea mai escelentă.

După ce s'a stabilită acosta între altele prin **Dr. Pohl**, profesorul la facultatea tehnică în Viena, **Dr. Liebermann**, profesorul și conducătorul alu stabilimentului chimic de stat în Budapesta, și o analiză comparativă, făcută în Iuliu 1887 după puncte de vedere nouă igienice de către **Dr. Soyka**, profesorul de Hygienă la Universitatea nemțescă din Praga, a produsă chiar rezultatul strălucit, că hărtiile de țigări „Les dernières Cartouches“ și „Dorobantul“ sunt cu 23—74% mai ușore, și că împărtașește fumului de tutun cu 23—77% mai puține părți streine, ca celelalte hărtii analizate. Veritabilă este numai aceeași hărtia, a Cărei Etichetă séménă cu desemnul aci imprimat și care orte firma **Braunstein Frères**.

Fabrica a deschisă unu depositu pentru vânzare en gros a hărtiei de țigări și a tuburilor pentru țigări

BRAUNSTEIN FRÈRES, 193,50—42

WIEN, I. Bez., Schottenring Nr. 25,

și află aceste articole la tôte firmele mai mari, cari au de vânzare asemenea mărfuri.

Nr. 30—1888.

CONCURSŪ

Pentru ocuparea postului de alu 2-lea învățătoru la scola confesională gr. cat. din Ilva-mică, prin acosta se escrie concursu până în 20 Octomvrie st. n. a. c. pre lângă salariu anualu de 180 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acestu au de a-și înainta supliceloru instruite cu documentele prescise de legea scolastică până la terminulu prefiptu, la presidiulu senatului scolasticu gr. cat. localu.

Dela senatulu scolasticu confes. gr. cat.

Ilva-mică, în 30 Septemvrie 1888.

Președintele:

Nicolau Georgița
parochiu.

165,3—1

Notariulu:

Damianu Nechitu
învățătoru.

Nru. 10,153—1888.

28 M. 3—2

PUBLICAȚIUNE.

Comuna orașenescă Brașov, în Transilvania, intenționează ca pe temeiulu planurilor economice forestiere definitive statorite și așternute spre aprobare Culturului ministeriu r. ung. de agricultură, industrie și comerț, să vândă pe cale de oferte și per bușteanu venitul materialulu anualu alu lemneloru de fagu, de moliv și de stejariu aflatoru pe teritoriulu orașenescu cu unu etatu anualu de 8735 metri lemne curatu pentru lucratu și 20,865 metri lemne pentru arșali, blane etc., mai departe venitul materialulu anualu alu lemneloru de fagu, de moliv și bradu cu unu etatu anualu de 1690 metri de lemne curatu pentru lucratu și 4550 metri de lemne pentru blane etc., de pe teritoriulu ei din Branu.

Materialulu amintitu de lemne de pe teritoriulu orașenescu și anume din revierulu orașenescu se vinde pe durata anului 1886 până la anul 1895 eventualminte 1905; acela însu din revierulu Timișu și din revierulu Branu din anul 1887 până la anul 1896 eventualminte 1906.

Condițiunile contractuale și de oferte se află în decursulu 6reloru oficiose la oficiolatu orașenescu forestierulu în Brașov spre studiere din partea fiecaru.

Oferenții au ca să-și așternă celu multu până în 15 Noemvrie a. c. înainte de prandū la 11 ore primarulu orașului Brașov ofertulu provēdutu cu unu timbru de 50 cr., în care țare de a aminti atatu în cifre catu și în litere suma ce o oferēză pentru fii-care metru din una din amintitele sorte de lemne atatu din revierile de pe teritoriulu orașenescu catu și din revierulu din Branu, declarandū afară de aceea, că oferentulu i suntu cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune loru.

Ofertulu are să se facă mai departe unu vadiu de 10% din suma totală oferatā pentru unu venitu materialulu anualu de lemne; și în fine să se amintescă în ofertu numele și locuinta oferentulu.

Deschiderea ofertulu se va esopera în 15 Noemvrie a. c. după prandū la 5 ore de primariulu orașului Brașov.

Brașov, în 27 Septemvrie 1888.

Magistratulu orașenescu.

AVISŪ!

Prin care aducū la cunoscinta onoratulu publicu, că 'm-am sortatu depositulu meu de stofe în magazinulu de haine bărbătesci **Strada Vămii Nr. 11 completu și de nou** și mă recomandū pentru confecționarea tuturor speciilor de haine bărbătesci cu prețurile cele mai eține. La casu de trebuință confecționezū pantalonu în timpu de 8 ore, pantalonu și giletu în 12 ore; unu rēndu întregu de haine în 24 de ore.

Pentru comande numeroșe se rōgă

Cu distinsă stimă

A. Schwarze.

Strada Vămii Nr. 11.

168,3—1

PUBLICAȚIUNE.

Subscrisulu curatoru aduce la cunoscinta publică, că în ziua de 17 Octomvrie 1888 și țilele următoare se vor vinde din mână liberă imediatu și cu banu gata pe lângă prețulu de estimare seu peste prețu celui ce va oferu mai multu mărfurile și mobilarele de prăvălia ale lui **Iosifū Tóth**, aparținătoare masei concursuale. Vânzarea se va face pe lângă intervenirea notarulu publicu reg. și în grameđi de câte 200 florini.

Brașov, 4 Octomvrie 1888.

Din însărcinarea comitetulu creditororu.

Ludovicu Harmath.

advocatū și curatoru.

167,3—1

Sz. 7124—1888.

tkv. számhoz.

166

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassoi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirrē teszi, hogy Radu Dutzu végrehajthatónak ifj. Kaul Márkus végrehajtást szenvedő elleni 45 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassai kir. törvényszék területén lévő Prázmár község határán fekvő, a prázsmári 252 számú tkben A+ a 518, 519, 520, 872, 1324, 1325, 3087, 9202, 9662, 10414, 14856, 16994, 18092, 20970 és 268 hr. sz ingatlanokra az árverést 648 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1888 évi October hó 31-ik napján délelőtt 9 orakor Prázmár község irodájában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron is eladattai fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok egyenkénti becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Brassóban 1888 évi Augustus hó 11-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

R E P A T!

APA MINERALĂ

de

„R E P A T“

introdusă numai de scurtu timpu în comerțu, în urma cualităților ei superioșe precum și a gustulu escelentu este deja în generalu recunoscută și plăcută.

Se află totdeauna prospetă în cele mai multe băcării, magazinuri de vinu, farmacii și restaurațiuni, precum și pentru cumpărări en-gros la Depositulu principalu

G. GIESEL,

Brașov, Strada Teatrulu Nr. 312.

R E P A T!

130,12—12

R E P A T!

R E P A T!